

" اِنْ يَمَسَّكَ خَيْرٌ فَاشْكُرْ رَبَّكَ وَ اِنْ يُصِيبَكَ ضُرٌّ فَاصْطَبِرْ بَلْ فِي كُلِّ الْاَحْوَالِ فَاشْكُرْ "

مضمون بیان مبارک به فارسی

اگر خوبی چیره شد، پروردگارت را شکر کن و اگر ضرر اصابت نمود پس صبر کن بلکه در جمیع احوال شکر نما
(سوره الحج ص ۸۱ ج ۴ آثار قلم اعلی)

عنوان: «خوبست انسان قدر این نعمت هارا بداند و بشکرانه قیام نماید»

قسمت روحانی

۱-دعای شکر

۲-مناجات حضرت عبدالبهاء

۳-ذکر دسته جمعی "لک الشکر یا محبوب العالم...۵" بار

۴-بیانات مبارک که حضرت بهاء الله

۵-بیانات مبارک که حضرت عبدالبهاء

قسمت اداری

۶-برنامه نونهالان و نوجوانان

۷-شور و مشورت: آیا تا کنون اندیشیده ایم که از چه نعمتهائی در زندگی بهره مند می باشیم؟ اگر چنین است به نظر شما چگونه عمل و رفتار نمائیم که نشان دهنده شکر نعمتهایی باشد که در اختیار داریم؟

قسمت اجتماعی

۸-الفت و پذیرایی

"هو الله تعالى شأنه العظمة و الاقتدار "

الهي الهى أشكرک فى کلّ حال و أحمدک فى جميع الاحوال فى النعمة الحمد لك يا اله العالمين و فى فقدها الشکر لك يا مقصود العارفين * فى البأساء لك الثناء يا معبود من فى السموات و الارضين و فى الضراء لك السناء يا من بك انجذبت أفئدة المشتاقين فى الشدة لك الحمد يا مقصود الفاصدين و فى الرخاء لك الشکر يا أيها المذكور فى قلوب المقرّبين * فى الثروة لك البهاء يا سيّد المخلصين و فى الفقر لك الامر يا رجاء الموحّدين * فى الفرح لك الجلال يا لا إله إلّا أنت و فى الحزن لك الجمال يا لا إله إلّا أنت * فى الجوع لك العدل يا لا إله إلّا أنت و فى الشبع لك الفضل يا لا إله إلّا أنت * فى الوطن لك العطاء يا لا إله إلّا أنت وفى الغربة لك القضاء يا لا إله إلّا أنت * تحت السيّف لك الافضال يا لا إله إلّا أنت و فى البيت لك الكمال يا لا إله إلّا أنت * فى القصر لك الكرم يا لا إله إلّا أنت و فى التراب لك الجود يا لا إله إلّا أنت * فى السجن لك الوفاء يا سابغ النعم و فى الحبس لك البقاء يا مالک القدم * لك العطاء يا مولى العطاء و سلطان العطاء و مالک العطاء أشهد أنّک محمود فى فعلک يا أصل العطاء و مطاع فى حکمک يا بحر العطاء و مبدأ العطاء و مرجع العطاء*

ادعيه حضرت محبوب ص ۴۵

(هو الله)

" خداوندا چگونه ترا شکر نمائیم نعماء تو نامتناهی است و شکرانه ما محدود چگونه محدود شکر غیر محدود نماید عاجزیم از شکر الطاف تو و بکمال عجز توجّه بملکوت تو مینمائیم و طلب از دیاد نعمت و عطاى تو میکنیم توئى دهنده و بخشنده و توانا " ع ع

۴-بیانات مبارکه حضرت بهاء الله

"انشاء الله کؤس هیاکل نفوس ،محل لایق و قابل واقع شوند از برای قبول امطار رحمت رحمانی که از سحاب سماء مشیت جاری و نازل است و از حق تعالی شأنه سائل و آمل که شکر و حمدی که از السن مخلوق در مقابل نعمتهای بی منتهای حق ظاهر می شود به طراز قبول فائز گردد و جمیع را به عنایت و شفقت ،مخصوص فرماید و در آنی تأیید را منع ننماید."

مجموعه الواح عندلیب ص ۱۱۰

و نیز می فرمایند:

یا سلمان...حمد کن مقصود عالمی را که از قطره دریا ظاهر فرمود و از ذره انوار آفتاب ،جودش عالم وجود را موجود نمود و فضلش قدرت بخشید و قوت عطا نمود اگر بع عدد حصاء و نُواهُ حق را شکر گوئی و ال ابدالآباد ذکر نمائی ،هر آینه نزد قطره از بحر عنایتش معدوم و مفقود است."

لئالی حکمت ج ۳ ص ۳۰۱

و در بیانی دیگر می فرمایند:

یا حزب الله ، این اسم عظیم است ، مقصود عالمیان را شکر نمائید که شما را به خود نسبت داد و به این اسم مبارک شما را در زُبُر و الواح ذکر فرمود . جهد نمائید که شاید از فیوضات ایّام محروم نمانید ."

آیات الهی ج ۲ ص ۳۳۰

بسمی السميع البصیر

ای اله من، جوهر حمد و ساذج ثنا مخصوص ذات بی مثال بوده و هست. ای سید من و مقصود من ، به چه لسان عنایات لانهایه ات را ذکر نمایم؟ امری که الیوم علما و عرفا و حکما از آن محرومند مرا به آن فائز فرمودی. از دریای کرمات سائلم که آنچه عطا فرمودی حفظش نمائی. الامر بیدک و انت الغفور الکریم. الحمد لک یا مقصود العارفین.

آیات الهی ج ۲ ص ۳۸۷

۵-بیانات مبارکه حضرت عبدالبهاء

" تفکر در نعماء الهیه چقدر سبب تذکر است و تذکر وسیله تبصر . چه هواو نسیم لطیفی است ، چه قوا و استعدادات عجیبی ، چه خوبست انسان قدر این نعمت هارا بداند و بشکرانه قیام نماید ، به اداء وظائف عالم انسانی و ترویج صلح و صلاح ورفاهیت و نجاج عموم بندگان الهی پردازد . "

ص ۳۰۷ ج ۲ بدائع الآثار

و در بیانی دیگر می فرمایند:

" با آنکه شکر سبب ازدیاد نعمت است ولی کمال شکر بانفاق است و مقام انفاق اعظم مقامات . اینست که میفرماید لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ

ص ۱۸۵ ج ۱ بدائع الآثار / آیه ۹۲ سوره آل عمران

و در بیان دیگری به علت اصلی شکر اشاره نموده و می فرمایند:

"الحمد لله به دیار جانان پی بردی و به کوی دلبر مهربان راه یافتی از غیر او بیزار گشتی و به هدایت او هشیار شدی و این بخشش حضرت پروردگار است اگر به دوام عمر شکرانه نمائی و فرزانه شوی از عهده این سپاس برنیایی. موفق به شکر تام نگردی زیرا موهبت هدایت، بخششی است که از عهده شکر آن نفسی برنیاید."

یاران پارسی ص ۲۸۹

"ای شیرین، باده محبت الله رنگین است و انگبین معرفه الله شکرین، حلاوت عالم انسانی به مهر یزدانی است و شیرینی میوه انسانی به شکر الطاف ربانی. اگر حلاوت خواهی این است، اگر لذت جوئی، اینست. این را بخواه تا در پناه حق در آیی و انتباه یابی..."

یاران پارسی ص ۳۱۸

خوش بهاری است بیا غُصّه فراموش کنیم	باده عشق , ز پیمانہ نو نوش کنیم
صبح عید است بیا چون سمن و شاخه گل	بوسه بر روی هم و دست در آغوش کنیم
صائمان را چو دهد زمزمه مرغ سحر	مژده عید به آهنگ طرب گوش کنیم
تا شود باغ شکوفنده ز گلبوس نسیم	جای در بزمگه غنچه خاموش کنیم
با ید امروز به شکرانه این رسم کهن	سینه را پاک تر از سبزه گلپوش کنیم

اشک کبوتر "-" (دیوان بهاءالدین محمد عبدی) - ص ۱۴

فهرست

۱- لوح مبارک عید

۲- آیه کتاب مستطاب اقدس و توضیح آن

۳- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء (تو آوازی برآر و فریادی بزن بلکه بیدار گردند و هوشیار شوند)

۴- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء (این مسجون را آرزو آنست که دوستان بزم محبت بیاریند)

۵- حکایت: احبای ایرانی هر کجا می زیستند عید نوروز را گرامی می داشتند

۶- الفت و پذیرائی

۷- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

۸- مناجات خاتمه

طلوع عید صیام، دمیدن بهار طبیعت و آغاز سال نو را خدمت شما سروران گرامی تبریک عرض می نمایم و شمول تأییدات جمال اقدس ابهی را برای شما یاران طلعت بی مثالش خواهانیم.

۱- لوح مبارک عید نوروز

الاعظم

لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي بِمَا جَعَلْتَ النَّيْرُوزَ عِيدًا لِلَّذِينَ صَامُوا فِي حُبِّكَ وَ كَفُّوا أَنْفُسَهُمْ عَمَّا يَكْرَهُهُ رِضَائِكَ . أَي رَبِّ اجْعَلْهُمْ مِنْ نَارِ حُبِّكَ وَ حَرَارَةِ صَوْمِكَ مُشْتَعِلِينَ فِي أَمْرِكَ وَ مُشْتَغِلِينَ بِذِكْرِكَ وَ ثَنَائِكَ . أَي رَبِّ لَمَّا زَيْنْتَهُمْ بِطِرَازِ الصَّوْمِ ، زَيْنْتَهُمْ بِطِرَازِ الْقَبُولِ بِفَضْلِكَ وَ احْسَانِكَ لِأَنَّ الْأَعْمَالَ كُلَّهَا مُعَلَّقَةٌ بِقَبُولِكَ وَ مَنْوِطَةٌ بِأَمْرِكَ . لَوْ تَحَكَّمُ لِمَنْ أَفْطَرَ حُكْمَ الصَّوْمِ ، إِنَّهُ مِمَّنْ صَامَ فِي آزَلِ الْأَزَالِ وَ لَوْ تَحَكَّمُ لِمَنْ صَامَ حُكْمَ الْإِفْطَارِ ، إِنَّهُ مِمَّنْ اغْبَرَّ بِهِ ثَوْبُ الْأَمْرِ وَ بَعْدَ عَنِ زُلَالِ هَذَا السَّلْسَالِ . أَنْتَ الَّذِي بِكَ نُصِبَتْ رَايَاتُ أَنْتَ الْمَحْمُودُ فِي فِعْلِكَ وَ ارْتَفَعَتْ أَعْلَامُ أَنْتَ الْمُطَاعُ فِي أَمْرِكَ . عَرَّفَ يَا إِلَهِي عِبَادَكَ هَذَا الْمَقَامَ لِيَعْلَمُوا شَرَفَ كُلِّ أَمْرٍ بِأَمْرِكَ وَ كَلِمَتِكَ وَ فَضْلَ كُلِّ عَمَلٍ بِأَذْنِكَ وَ إِرَادَتِكَ وَ لِيَرَوْا زِمَامَ الْأَعْمَالِ فِي قَبْضَةِ قَبُولِكَ وَ أَمْرِكَ لِيَتَلَمَّحَ مِنْهُمْ شَيْءٌ عَنِ جَمَالِكَ فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ الَّتِي فِيهَا يَنْطِقُ الْمَسِيحُ الْمَلِكُ لَكَ يَا مُوجِدَ الرُّوحِ وَ يَتَكَلَّمُ الْحَبِيبُ لَكَ الْحَمْدُ يَا مَحْبُوبُ بِمَا أَظْهَرْتَ جَمَالَكَ وَ كَتَبْتَ لِأَصْفِيَائِكَ الْوَرُودَ فِي مَقَرِّ ظُهُورِ اسْمِكَ الْأَعْظَمِ الَّذِي بِهِ نَاحَ الْأُمَّمِ إِلَّا مَنْ انْقَطَعَ عَمَّا سِوَاكَ مُقْبِلًا إِلَى مَطْلَعِ ذَاتِكَ وَ مَظْهَرِ صِفَاتِكَ . أَي رَبِّ قَدْ أَفْطَرَ الْيَوْمَ غُصْنُكَ وَ مَنْ فِي حَوْلِكَ بَعْدَ مَا صَامُوا فِي جِوَارِكَ طَلَبًا لِرِضَائِكَ قَدَّرَ لَهُ وَ لَهُمْ وَ لِلَّذِينَ وَرَدُوا عَلَيْكَ فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ كُلِّ خَيْرٍ قَدَّرْتَهُ فِي كِتَابِكَ . ثُمَّ ارزُقْهُمْ مَا هُوَ خَيْرٌ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ . إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ .

۲- حضرت بهاء الله در کتاب اقدس می فرماید:

طوبی لمن فاز بالیوم الاول من شهر البهَاء الَّذی جعله الله لهذا الاسم العظیم .طوبی لمن ینظر فیہ نعمۃ الله علی نفسه انه ممن اظهر شکر الله بفعله المدل علی فضله الذی احاط العالمین.قل انه لصدر الشهور و مبدئها و فیہ تمرنفحة الحیات علی الممکنات طوبی لمن ادرکه بالروح و الريحان نشهدُ أَنَّهُ مِنَ الْفَائِزِینَ.

خوشا به حال کسی که برسد به روز اول از شهرالبهاء، یعنی عید نوروز و عید صیام، جعله الله لهذا الاسم العظیم. "حضرت اعلی که در کتاب بیان شرح ماهها و ایام سنه را بیان می فرمایند، روز اول سال را به "یوم البهاء" و ماه اول سال را "شهرالبهاء" تسمیه نموده و می فرمایند، این شهر(ماه)مخصوص حضرت بهاء الله و حضرت من ینظره الله است. این اشاره به این است که مَنْ یُظْهِرُه اللهُ به اسم بهاء الله ظاهر خواهد شد. می فرمایند این روز را خدا قرار داده است برای این اسم عظیم، یعنی برای جمال مبارک. "طوبی لمن ینظر فیہ نعمۃ الله". خوشا به حال کسی که در عید نوروز آشکار کند نعمتی را که خدا به او داده است، یعنی مردم را دعوت کند، سفره بچیند، به مردم غذا و عیدی بدهد، و اگر چنین کاری بکند، از کسانی خواهد بود که آشکار کرده است شکر الهی را به فعل. یک وقت شکر به زبان است، می نشیند و می گوید: الحمد لله، خدایا تو را شکر. یک وقت ثروتی را که خدا به او داده است خرج فقراء، مساکین و دوستان می کند چنین فردی با این عمل، شکر عملی انجام می دهد. می فرمایند: اگر کسی در روز نوروز چنین کاری بکند، از جمله اشخاصی است که آشکار کرده است شکر الهی را با عمل خود که دلالت می کند بر فضل خداوند نسبت به او، آن فضلی که احاطه کرده است بر اهل عالم.

باز در تعریف عید نوروز می فرمایند: "قُلْ انه لَصَدْرُ الشُّهُورِ" بگو که روز نوروز صدر و مبدأ جمیع ماههاست و در این فصل است که مرور می کند نسیم حیات و زندگانی بر همهٔ ممکنات. زیرا فصل بهار است و در این فصل است که موجودات از خواب عمیق زمستانی بیرون می آیند و به نفحةٔ بهاری زندگانی را از سر می گیرند.

آدمی نیست که عاشق نشود فصل بهار
هر گیاهی که به نوروز نجنبند حطَب است
"طوبی لمن ادرکه" خوشا به حال کسی که برسد به روز نوروز، "بالروح و الريحان"، با کمال سرور "نشهدُ أَنَّهُ مِنَ الْفَائِزِینَ" چنین شخصی به نعمت الهی فائز شده است.

تقریرات کتاب مستطاب اقدس (جناب اشراق خاوری) ص ۲۵۴-۲۵۵

۳- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

(تو آوازی بر آر و فریادی بزنی بلکه بیدار گردند و هوشیار شوند)

اوست خورشید درخشنده و بخشنده مهربان

ای جمشید، سپیده دمید و خورشید بهار رسید. ابر فروردین گریست، اردیبهشت کیهان را بهشت برین نمود. سرو ببالید، مرغ بامداد بنالید، گل بشکفت و سوسن آزاد با زبان خاموش گوهر راز پنهان بسفت. بزم کرم برپا شد و جشن سده در چمن آشکار گشت، جام جم در گردش آمد و آهنگ بارید بلند شد، ساز و آواز به میان آمد. چنگی ترانه آغاز کرد و چنگ و پیمانه دمساز شد، خمر باده و می به جوش آمد، در انجمن گل نوشانوش در گرفت، مرغان چمن سرمست گشتند، تذروان می پرست شدند، با همه این‌های و هوی و غرش و فریاد و گفتگوی و جنبش آواز و گردش جام مشکبوی مرغانی به جستجو نیامدند و به این گلستان نشتاقتند، تو آوازی بر آر و فریادی بزنی بلکه بیدار گردند و هوشیار شوند. ع ع یاران پارسی ص ۴۱۹

۵- حکایت: احبای ایرانی هر کجا می زیستند عید نوروز را گرامی داشته

روز فیروز نوروز سلطانی وارد بادکوبه شدیم و یکسر به سرای حاجی آقا رفته و در آنجا محلی برای اقامت کرایه کردیم. احبای ایرانی هر کجا می زیستند عید نوروز را گرامی داشته و طبق آداب پیشینیان رسوم عید را معمول می داشتند. حضرت عبدالبهاء مَثَلِ اعْلَی حَفْظِ آدَابِ مَعْقُولِ ایام نوروز بودند. یکی از مهمترین وقایع تاریخ امر بهائی یعنی استقرار عرش مطهر حضرت رب اعلی در مقر دائمی در اراضی مقدسه در روز عید نوروز انجام شد. جناب طراز در باره دید و بازدید و پذیرائی‌های نوروز در بادکوبه می نویسند: صبح به منزل یکی از احبای الهی رفتیم به معمول ایران، اینجا نوروز را محکم می گیرند و دید و بازدید جریان دارد روی میز آجیل‌های مخصوص ایران از قبیل پسته و بادام و فندق و مغز گردو و غیره چیده شده بود.

طراز الهی ج ۱ ص ۱۷۲-۱۷۳

(این مسجون را آرزو آنست که دوستان بزم محبت بیاریند)

هُوَ اللَّهُ

ای یاران حقیقی این زندانی، بشارت جشن و سرور شما در ایام عید رسیدنهایت وجد و طرب حاصل گردید این مسجون را آرزو آنست که دوستان بزم محبت بیاریند و جشن مسرت مهیا سازند در نهایت شادمانی بموهبت یزدانی کامرانی کنند و بفضل ربّ غفور محفل فرح و سرور مهیا سازند عود و رود ساز کنند و بآهنگ تسبیح و تقدیس دمساز گردند هر روز عیش روحانی ساز کنند و به بادهء محبت الله نشئه بدیعی آغاز نمایند بصبهای معانی و باده انجذاب ربّانی مستغنی از خمور مزیل شعور گردند و بنهایت تقدیس و پاکی و آزادگی با خلق محشور شوند ای یاران الهی دلبر موهبت پرده برانداخته و شاهد عنایت عرض دیدار نموده باید از فضل بیمنتهای جمال مبارک جام سرشار باشید و از الطاف شمس حقیقت شمعی روشن و نور بار و بتأییدات غیبیه مظفر و منصور و بتوفیقات صمدانیه پر سرور و حبور گردید و علیکم البهآء الأبھی ع

مکاتیب حضرت عبدالبهاء ج ۸ ص ۱۸۳

۷- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

هو الله

ای بهائیان نورانیان، تهنیت روز نوروز فیروز سبب سرورو شادمانی شب و روز گردید نهایت روح و ریحان حاصل گشت که الحمد لله در آنشهر که اکثر اوقات از ابر و مه و دود تاریک است چنین شمعهای روشن برافروخته است که انوار ساطعش هدایتالله است و حرارت نافذهاش نار موقده محبت الله این محفل انس که جشن عظیم است بمنزله مادر است من بعد بزمهای آسمانی تولد خواهد نمود چنانکه جمیع چشمها حیران ماند که شمس حقیقت شرق چه پرتو روشنی بر غرب زد غربیان را شرقی نمود و افق باختر را از کوكب خاور منور نمود پس بشکرانه این فضل و عطا و موهبت کبری در نهایت شادمانی کامرانی کنید و بتسبیح و تقدیس رب الجنود پردازید و گوش بآهنگ ملاً اعلی دهید و بنغمات ملکوت ابهی فریاد یا بهاء الابهی برآرید تا عبدالبهاء و جمیع احبای شرق بستایش رب ودود پردازند و نعره برآرند پاک و مقدس است خداوندی که غرب را بانوار هدی شرق فرموده

مکاتیب حضرت عبدالبهاء ج ۳ ص ۴۵۲

۸- مناجات خاتمه

"اسئل الله ان یبارک هذا العید السعید علی الجمیع ویؤیدهم بتأیید جدید ان ربی لعلی کل شی قدیر"

عبدالبهاء عباس

مضمون مناجات به فارسی

می خواهم از تو ای خداوند که مبارک گردانی این عید سعید را بر همگان و ایشان را به تأییدی جدید مؤید گردانی بدرستی که تو پروردگاری هستی که بر هر چیز تواناست.

نجم باختر سنه ۷۷ بدیع